

Sygn. akt II Ka 93/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Teresa Zawiaślak

Protokolant st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2016

sprawy **A. P.**

obwinionego o wykroczenie z art. 51 §1 kw

z powodu, apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 22 września 2015 r. sygn. akt II W 1325/14

zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że w ramach zarzucanego obwinionemu A. P. wykroczenia uznaje go za winnego tego, że w dniu 21 marca 2014 roku po godz. 22.00 w M. przy ul. (...) poprzez krzyki, hałasy oraz głośne odtwarzanie muzyki zakłócił spokój i spoczynek nocny D. H. i A. N., tj. czynu z art. 51§1 kw i za ten czyn, na podstawie tego przepisu, przy jednoczesnym zastosowaniu art. 39§1 i 2 kw wymierza mu karę nagany; zasądza od obwinionego A. P. na rzecz Skarbu Państwa 30 zł tytułem opłaty za obie instancje oraz 50 zł tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 93/16

UZASADNIENIE

A. P. obwiniony był o to, że w bliżej nieustalonym okresie czasu od kilku miesięcy do dnia 23 marca 2014 roku w M. przy ul. (...) poprzez krzyki, hałasy oraz głośne odtwarzanie muzyki zakłócił spokój i spoczynek nocny D. H. i A. N., **tj. o wykroczenie z art. 51 § 1 kw.**

Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim wyrokiem z dnia 22 września 2015r. obwinionego A. P. uznał za winnego tego, że w okresie od ok. września 2013 roku do dnia 23 marca 2014 roku wielokrotnie, przeważnie w piątki, w miejscowości M. przy ul. (...), pow. (...), woj. (...) poprzez krzyki, hałasy oraz głośne odtwarzanie muzyki zakłócił spokój i spoczynek nocny D. H. i A. N., tj. dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 51 § 1 kw i za ten czyn na podstawie art. 51 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i § 3 kw skazał obwinionego na karę grzywny w wysokości 500 złotych. Zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 150 zł tytułem kosztów postępowania, w tym 50 zł tytułem opłaty.

Apelację od tego wyroku wniósł obwiniony A. P., który zarzucając wyrokowi zarzucił błędne ustalenia faktyczne i wniósł o uniewinnienie od dokonania zarzucanego mu wykroczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego okazała się częściowo zasadna i dlatego Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok zmienił.

Przede wszystkim nie można się zgodzić z wywodami Sądu I instancji, iż są bezsporne dowody potwierdzające fakt, że obwiniony A. P. zakłócał spokój i spoczynek nocny D. H. i A. N. w okresie kilku miesięcy przed dniem 21 marca 2014r. Z akt przedmiotowej sprawy wynika, że protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o wykroczeniu D. H. złożył dopiero w dniu 25 marca 2014r., w którym stwierdził, że obwiniony od pewnego czasu zakłóca mu ciszę nocną poprzez krzyki, hałasy i włączanie głośnej muzyki, zaś w dniu 21 marca 2014r. z tego właśnie powodu wezwał na interwencję policjantów. Fakt ten poza D. H. potwierdziła również A. N., mieszkająca wspólnie z D. H., tych okoliczności nie potwierdzili natomiast inni mieszkańcy tego bloku. Obwiniony i jego żona również stanowczo zaprzeczali, by przed dniem 21 marca 2014r. zakłócili spokój i spoczynek nocny w/w pokrzywdzonym, zaś w dniu 21 marca 2014r. faktycznie D. H. zgłaszał do nich pretensję o zbyt głośne zachowanie. Jakkolwiek przybyli na miejsce funkcjonariusze policji nie stwierdzili jakiegokolwiek hałasu dochodzącego z mieszkania obwinionego, to w ocenie Sądu Odwoławczego, Sąd I instancji zasadnie przyjął, że obwiniony będąc uprzedzony o wezwaniu na interwencję policjantów, wyłączył muzykę i zachowywał się we właściwy sposób. W świetle powyższego zeznania tychże policjantów nie mogą przesądzać, iż w dniu 21 marca 2014r. obwiniony nie zakłócał ciszy nocnej D. H. i A. N.. Zdaniem Sądu Okręgowego o popełnieniu przez obwinionego wykroczenia w dniu 21 marca 2014r. przesądza z jednej strony zachowanie obwinionego następnego dnia po tym zdarzeniu, kiedy usiłował nawiązać kontakt z A. N. i przeprosić ją za takie zachowanie, a także z drugiej strony - zeznania żony obwinionego J. P., która nie negowała faktu, że być może sposób zachowania osób znajdujących się w jej mieszkaniu tego dnia po godz. 22, zakłócał spokój i spoczynek nocny tymże sąsiadom.

Zważywszy na powyższe Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że bezspornym i udowodnionym jest jedynie fakt zakłócenia spokoju i ciszy nocnej przez A. P. jedynie w dniu 21 marca 2014r.. Dlatego też zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, iż w ramach zarzucanego obwinionemu wykroczenia uznał go za winnego tego, że w dniu 21 marca 2014r. po godz. 22, w M. przy ul. (...) przez krzyki, hałasy oraz głośne odtwarzanie muzyki zakłócił spokój i spoczynek nocny D. H. i A. N. tj. wykroczenia z art. 51 § 1 kw.

Sąd Odwoławczy analizując okoliczności tego czynu, a w szczególności fakt, że był to przypadek incydentalny, a nadto że obwiniony chciał przeprosić pokrzywdzonych za niewłaściwe zachowanie i wyrazić żal z powodu takiego postępowania, jak również mając na uwadze okoliczności ściśle osobiste obwinionego, a w szczególności jego dobrą opinię w miejscu zamieszkania i dotychczasową niekaralność doszedł do przekonania, iż zasadne jest zastosowanie wobec tego obwinionego nadzwyczajnego złagodzenia kary poprzez orzeczenie wobec niego kary łagodniejszego rodzaju tj. kary nagany.

W ocenie Sądu Odwoławczego tak orzeczona kara jest adekwatna do charakteru i okoliczności tego czynu, a także uwzględnia zasady prewencji ogólnej i indywidualnej, a zatem jest zgodna z art. 33 kw i nast.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw oraz na podstawie art. 635 kpk w zw. z art. 119 kpw orzekł, jak w wyroku.